

Dosarul nr. 2rac-18/22
2-16153024-01-2rac-18012022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. N. Arabadji)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, I. Țurcan, L. Pruteanu)

DECIZIE

11 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Dumitru Mardari
Maria Ghervas
Victor Burduh
Mariana Pitic

examinând recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Investcom”, reprezentată de avocatul Victor Panțîru,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Consiliul municipal Chișinău împotriva Societății pe Acțiuni „Investcom”, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Aderent-Grup” cu privire la încasarea plății pentru folosirea terenului,

împotriva deciziei din 14 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Consiliul municipal Chișinău, a fost casată hotărârea din 20 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost admisă integral,

constată:

La data de 29 februarie 2016, Consiliul municipal Chișinău a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Investcom” cu privire la încasarea plății pentru folosirea terenului.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, conform art. 10 și 10¹ din Legea privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului nr. 1308 din 25 iulie 1997, proprietarii de imobile amplasate pe terenurile autorităților administrației publice locale urmează în mod obligatoriu să-și legalizeze drepturile asupra terenurilor ca urmare a arendării lor sau procurării în urma vânzării-cumpărării. În cazul când persoanele date refuză de a încheia contractele sus-numite, Primăria municipiului Chișinău (autoritățile administrației publice locale) în mod unilateral stabilește plățile pentru folosirea terenurilor, care vor fi achitate benevol sau forțat prin intermediul instanțelor de judecată.

A menționat că pârâtul nu a încheiat niciunul din contractele sus-numite și în legătură cu acest fapt, la 02 aprilie 2013 Consiliul municipal Chișinău a adoptat decizia nr. 3/23 cu privire la aprobarea Regulamentului privind gestionarea resurselor funciare municipale și decizia nr. 3/24 pentru aprobarea Metodologiei calculării prețului estimativ al terenurilor din intravilanul municipiului Chișinău.

Reclamantul a susținut că în baza prevederilor pct. 1 și 2 din decizia menționată și ale art. 42 din Codul funciar, a fost stabilit că lotul de pământ din str. Petricani, 19/2, cu suprafața de 0,4435 ha, cu numărul cadastral XXXXX, pe care este amplasat imobilul pârâtului, constituie proprietate municipală și au fost stabilite plățile anuale pentru folosirea acestui teren.

A notat că plata pentru utilizarea terenului enunțat, conform anexei la decizia menționată, constituie suma de 22 198 de lei pe an, fapt despre care pârâtul a fost informat prin scrisorile respective. Prin aceleași scrisori a fost informat și despre modalitatea de achitare a plăților pentru utilizarea terenului și despre contul la care urmează să efectueze deconectările.

Consiliul municipal Chișinău a declarat că pârâtul are o datorie pentru perioada 10 octombrie 2010 - 10 ianuarie 2015 în sumă de 95 696 de lei.

A solicitat încasarea din contul pârâtului a plății pentru folosirea terenului dat în arendă în sumă de 95 696 de lei.

Prin încheierea protocolară din 10 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost atrasă în proces SRL „Aderent Grup” în calitate de intervenient accesoriu.

La 12 iunie 2019, Consiliul municipal Chișinău a depus cerere de chemare în judecată concretizată, prin care a solicitat încasarea din contul pârâtului a plății pentru folosirea terenului dat în arendă în mărime de 184 488 de lei, calculată pentru perioada 10 octombrie 2010 – 10 ianuarie 2019 (f.d. 88, volumul I).

Prin hotărârea din 20 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea depusă de Consiliul municipal Chișinău a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 10 ianuarie 2020, Consiliul municipal Chișinău a declarat apel nemotivat, iar la 27 iulie 2020 a declarat apel motivat împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia din 14 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Consiliul municipal Chișinău, a fost casată hotărârea primei instanțe și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care a fost admisă acțiunea și a fost încasată de la SA „Investcom” în beneficiul Consiliului municipal Chișinău datoria în sumă de 184 488 de lei și în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 5534,64 de lei.

La 12 ianuarie 2022 SA „Investcom”, reprezentată de avocatul Victor Panțîru, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului s-a indicat că decizia instanței de apel este neîntemeiată și ilegală, deoarece instanța nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat legea care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

Reprezentantul recurentului a menționat că instanța de apel nu a cercetat probele prezentate și nu a stabilit raportul juridic dintre părți.

A susținut că intimatul a solicitat achitarea de către recurent a sumei de

184 488 de lei pentru perioada 10 octombrie 2010 – 10 ianuarie 2019, fără a prezenta vreo dovadă certă și veridică despre formarea acestei datorii. Astfel, fiind o prestație succesivă, suma enunțată urma a fi descifrată de către intimat pentru a fi clar și pentru a oferi recurentului posibilitatea de a se apăra, iar instanței - de a emite o hotărâre legală.

A notat că instanța de apel nu a aplicat prevederile art. 7 din Codul civil, potrivit cărora legea civilă nu are caracter retroactiv, ceea ce înseamnă că, decizia nr. 3/24 din 02 aprilie 2013, la care face trimitere intimatul, nu poate fi aplicată în speță, cel puțin pentru perioada 10 octombrie 2010 – 02 aprilie 2013. Instanța de apel urma să stabilească care a fost prețul de folosire a terenului până la emiterea deciziei din 02 aprilie 2013.

Reprezentantul recurentului a relevat că, nu a fost clarificat care este prețul și modul în care s-a format suma litigioasă în mărime de 184488 de lei pentru folosirea terenului din str.Petricani,19/2, care se pretinde că ar avea o suprafață de 0,4435 ha, însă conform extrasului din Registrul bunurilor imobile, terenul menționat are o suprafață de 0,731 ha și aparține cu drept de proprietate administrației publice locale.

A declarat că acțiunea a fost îndreptată împotriva recurentului, care deține dreptul de proprietate asupra 2 construcții, amplasate pe terenul cu nr. cadastral XXXXX, însă 2 construcții amplasate pe același teren aparțin cu drept de proprietate SRL „Aderent-Grup”. În atare circumstanțe, se atestă lipsa unor careva probe, ce ar confirma faptul că, hotarele între SA „Investcom” și SRL „Aderent-Grup” nu au fost delimitate, astfel, nefiind clar care este terenul, proprietate municipală, pe care sunt amplasate construcțiile ce aparțin cu drept de proprietate anume recurentului. Mai mult, la materialele cauzei sunt anexate acte de constatare ce demonstrează o neconcordanță dintre măsurile cadastrale și cele în fapt, precum și calculele intimatului.

A specificat că, este absolut neclar de unde rezultă suma pretinsă de către intimat, pentru ce suprafață de teren se solicită, conform cărui preț și pentru care perioadă. Această lipsă de claritate nu putea duce decât la o decizie de respingere a acțiunii, or, în caz contrar, aceasta poate fi echivalentul unei hotărâri arbitrare și încălcarea dreptului la apărare.

A invocat că, instanța de apel, deși trebuia, nu a aplicat prevederile art. 774 alin. (3) și 779 alin. (1) din Codul civil.

A mai invocat că instanța de apel a admis încălcarea procedurii civile prin faptul că a admis acțiunea intimatului în condițiile în care acesta nu a efectuat nicio notificare despre prețul pentru folosirea terenului, nicio notificare despre datoria formată și necesitatea achitării, despre existența în sine a obligației pecuniare. Simpla declarație de remitere a unei notificări în adresa recurentului pe o adresă, pe care recurentul nu se află, nu poate acoperi viciul citării.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că, Curtea de Apel Chișinău a expediat la adresa electronică a reprezentanților participanților la proces copia deciziei contestate la 12 noiembrie 2021 (f.d. 15, volumul II)

Astfel, recursul declarat la 12 ianuarie 2022, este în termen.

La data de 18 ianuarie 2022, în adresa intimatului și a intervenientului accesoriu

a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 34, 36-38, volumul II).

Referințe nu au fost depuse.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) din Codul de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 23 februarie 2022 a considerat recursul admisibil și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

Conform art. 444 din Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recursul declarat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi admis, cu casarea deciziei instanței de apel și trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din suportul probator prezent la materialele cauzei rezultă că potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile, terenul cu nr. cadastral XXXXX, situat pe adresa mun. Chișinău, sect. Rîșcani, str. Petricani, 19/2, cu suprafața de 0,731 ha, aparține cu drept de proprietate municipiului Chișinău. Pe acest teren sunt amplasate construcțiile nr. XXXXX, ce aparțin cu drept de proprietate SA „Investcom” (f.d. 58-59, volumul I).

Potrivit aceluiași extras, construcțiile nr. XXXXX aparțin cu drept de proprietate SRL „Aderent-Grup”.

La 02 aprilie 2013, Consiliul municipal Chișinău a adoptat decizia nr. 3/23 cu privire la aprobarea Regulamentului privind gestionarea resurselor funciare municipale (f.d. 9-10, volumul I) și decizia nr. 3/24 pentru aprobarea Metodologiei calculării prețului estimativ al terenurilor din intravilanul municipiului Chișinău (f.d. 108-138, volumul I).

Conform pct. 2 al deciziei nr. 3/24, Metodologia se pune în aplicare începând cu 01 mai 2013, iar în cazul contractelor cu executare succesivă începând cu data noului an de plată, care survine după 01 mai 2013.

Înaintând prezenta cerere de chemare în judecată la 29 februarie 2016, Consiliul municipal Chișinău a solicitat încasarea din contul SA „Investcom” a plății pentru folosirea terenului nr. cadastral XXXXX în sumă de 95 696 de lei, pentru perioada 10 octombrie 2010 - 10 ianuarie 2015.

Prin cerere de chemare în judecată concretizată din 12 iunie 2019, Consiliul municipal Chișinău a solicitat încasarea din contul SA „Investcom” a plății pentru folosirea terenului în mărime de 184 488 de lei, calculată pentru perioada

10 octombrie 2010 – 10 ianuarie 2019.

Prima instanță, fiind investită cu judecarea prezentei cauze, a ajuns la concluzia netemeinicii integrale a acesteia.

Instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelului declarat de Consiliul municipal Chișinău, a ajuns la concluzia temeinicii acestuia, fiind casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost admisă integral și s-a încasat de la SA „Investcom” în beneficiul Consiliului municipal Chișinău datoria în sumă de 184 488 de lei și în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 5534,64 de lei.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, analizând materialele anexate la dosar, în coraport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul litigios, consideră că instanța de apel a examinat superficial circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei.

În conformitate cu 238 alin. (2) din Codul de procedură civilă, completul de judecată deliberează, sub conducerea președintelui ședinței, toate problemele prevăzute de lege care urmează să fie soluționate, apreciază probele, determină circumstanțele și caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admiterea acțiunii. Fiecare problemă urmează să fie pusă astfel încât să se poată da un răspuns afirmativ sau negativ.

Conform art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

Potrivit art. 241 alin. (5) din Codul de procedură civilă, în motivare se indică: circumstanțele cauzei, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța.

Conform art. 373 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Hotărârea este întemeiată, dacă în ea sunt expuse toate circumstanțele care au importanță la soluționarea cauzei și care au fost verificate în ședința de judecată multilateral, complet și au fost elucidate probele privind circumstanțele constatate ale cauzei.

Conform jurisprudenței CtEDO instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii (Hirro Balani c.

Spaniei, nr.18064/91 din 19 decembrie 1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29 mai 1997 §43).

Reieșind din limitele judecării apelului consfințite în normele enunțate, instanța de recurs constată că instanța de apel, ajungând la concluzia de a admite integral acțiunea depusă de Consiliul municipal Chișinău, nu s-a expus asupra cererii SA „Investcom” privind omiterea de către intimată a termenului de prescripție la depunerea acțiunii.

Din materialele cauzei rezultă că, în explicațiile depuse în instanța de fond la 25 noiembrie 2019 (f.d. 139, volumul I), reprezentantul SA „Investcom” a invocat că acțiunea a fost depusă de către Consiliul municipal Chișinău cu încălcarea termenului de prescripție prevăzut de art. 267 alin. (1) din Codul civil (în redacția până la 01 martie 2019) și a solicitat respingerea acțiunii ca fiind tardivă.

De asemenea, în ședința de judecată a instanței de fond, reprezentantul SA „Investcom”, avocatul Victor Panțîru a solicitat respingerea acțiunii ca fiind tardivă (f.d. 158, volumul I).

Analizând conținutul deciziei instanței de apel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că instanța de apel nu s-a expus asupra invocării de către recurentă a omiterii termenului de prescripție, deși era obligată să se expună asupra tuturor cererilor și obiecțiilor formulate de către părți, fapt ce indică incontestabil la examinarea superficială a cauzei deduse judecării.

Respectarea principiului egalității armelor presupune că fiecare parte trebuie să obțină o posibilitate rezonabilă de a-și prezenta cauza într-o situație egală în raport cu adversarul său, astfel încât între părți să se mențină un echilibru corect.

În cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art. 6§1 din CEDO (cauza Hiro Balani vs. Spania, 1994).

Afară de aceasta, instanța de apel, concluzionând asupra temeiniciei pretenției Consiliului municipal Chișinău cu privire la încasarea datoriei în sumă de 184 488 de lei, nu a verificat toate circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei și nu a clarificat care este suprafața terenului de care se folosește recurentul și pentru care urmează să achite plată funciară Consiliului municipal Chișinău, or, în reclamații, extrasele din registrul cadastral, borderoul de calcul și planul geometric, sunt indicate diferite suprafețe ale terenului pe care sunt amplasate bunurile SA „Investcom” și anume 0,4435 ha, 0,4422 ha, 0,6974 ha, 0,0698 ha.

Astfel, potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile, terenul cu nr. cadastral XXXXX, situat pe adresa mun. Chișinău, sect. Rîșcani, str. Petricani, 19/2, are suprafața de 0,731 ha (f.d. 58-59, volumul I).

Prin extrasul din Registrul cadastral al deținătorilor de teren, Direcția generală arhitecturi, urbanism și relații funciare a Consiliului municipal Chișinău a certificat că lotul de pământ amplasat pe str. Petricani, 19/2, cu suprafața de 0,6974 ha, nr. cadastral XXXXX, constituie proprietatea municipiului Chișinău (f.d. 11, volumul I).

Prin reclamația nr. 01/1-08-2565 din 17 noiembrie 2014, Consiliul municipal Chișinău a solicitat încasarea de la SA „Investcom” a plății pentru folosirea terenului cu suprafața de 0,4435 ha și nr. cadastral XXXXX din str. Petricani, 19/2, în mărime de

95 696 lei, pentru perioada 10 octombrie 2010 – 10 ianuarie 2015 (f.d. 4-5, volumul I).

În borderoul de calcul pentru stabilirea plății funciare pentru folosirea terenului aferent, prezentat de Consiliul municipal Chișinău, se menționează că suprafața terenului nr. cadastral XXXXX din str. Petricani, 19/2 este de 0,6974 ha (f.d. 13, volumul I).

Iar, în planul geometric anexat la dosar de Consiliul municipal Chișinău, se indică că suprafața terenului nr. cadastral XXXXX din str. Petricani, 19/2 este de 0,6974 ha, iar beneficiarul SA „Investcom” folosește 0,4422 ha sau 63,6 % din suprafața totală (f.d. 14, volumul I).

În scrisoarea nr. 02-111/183 din 10 martie 2006, adresată SA „Investcom” la cererea sa privind arendarea sau privatizarea terenului, Consiliul municipal Chișinău menționează că suprafața terenului din str. Petricani, 19/2 este de 0,0698 ha (f.d. 96, volumul I).

După cum a fost constatat supra, pe terenul nr. cadastral XXXXX, situat pe adresa mun. Chișinău, sect. Rîșcani, str. Petricani, 19/2, potrivit datelor din Registrul bunurilor imobile, sunt înregistrate 4 construcții, proprietarul construcțiilor nr. XXXXX fiind SA „Investcom”, iar SRL „Aderent-Grup” al construcțiilor nr. XXXXX.

Instanța de apel nu a stabilit care este terenul, proprietate municipală, pe care sunt amplasate construcțiile ce aparțin cu dreptul de proprietate anume recurentului SA „Investcom”.

În circumstanțele expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că decizia contestată este nemotivată, instanța de apel soluționând prezenta cauză fără să furnizeze răspunsurile la întrebările care sunt pertinente pentru rezultatul procesului și necesită un răspuns special în hotărâre, fapt ce impune casarea deciziei și trimiterea cauzei spre rejudecare, instanța de recurs fiind în imposibilitate de a înlătura aceste omisiuni.

Actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți (principiul nr. 6 al Recomandării nr. R (84)5 privind principiile de procedură civilă menite pentru ameliorarea funcționării justiției, adoptată la 28 februarie 1984 de Comitetul Miniștrilor al Consiliului European).

Se accentuează că dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prezumă dreptul la o hotărâre și decizie motivate. Motivarea este o parte a hotărârii în care instanța judecătorească în mod obligatoriu își expune concluziile formulate în privința cauzei deferite spre soluționare.

Potrivit unei jurisprudențe constante degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărâri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (speța Garcia Ruiz c. Spaniei, hotărârea din 21 ianuarie 1999).

Însă, la caz, instanța de apel nu și-a executat în deplină măsură obligația legală de a motiva hotărârea luată, circumstanțele constatate fiind apreciate drept o eroare judiciară.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că decizia pronunțată nu satisface standardele procedurale ale legalității și temeiniciei unui act judecătoresc, omisiune care nu poate fi corectată de către instanța de recurs la examinarea cauzei în ordine de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, a casa integral decizia instanței de apel și a trimite cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

La rejudecare, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și reexaminând cauza, să emită o decizie legală și întemeiată, respectând dreptul garantat al părților la un proces echitabil.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție decide:

Se admite recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Investcom”, reprezentată de avocatul Victor Panțîru.

Se casează integral decizia din 14 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Consiliul municipal Chișinău împotriva Societății pe Acțiuni „Investcom”, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Aderent-Grup” cu privire la încasarea plății pentru folosirea terenului, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Dumitru Mardari

Maria Ghervas

Victor Burduh

Mariana Pitic